

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, μη θεσπίζοντας για το Γιβραλτάρ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2000/21/EK ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2000, σχετικά με τον κατάλογο των κοινοτικών πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ ⁽²⁾, ή εν πάση περιπτώσει μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την πρώτη οδηγία·
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι καθήκον των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου ήταν να κινηθούν εγκαίρως τις αναγκαίες διαδικασίες για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έτσι ώστε τούτο να γίνει εντός της σχετικής προθεσμίας, ανεξαρτήτως της φύσεως των διαδικασιών αυτών, και να ενημερώσουν την Επιτροπή σχετικά.

Δεδομένου ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν ενημέρωσε την Επιτροπή για τις διατάξεις που θεσπίστηκαν για να υπάρξει σχετικά με το Γιβραλτάρ συμμόρφωση προς την εν λόγω οδηγία, το Ηνωμένο Βασίλειο παρέβη τις υποχρεώσεις που όσον αφορά το Γιβραλτάρ υπέχει από την οδηγία αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 103 της 28.4.2000, σ. 70.

⁽²⁾ Οδηγία του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/001, σ. 34).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση C-307/02)

(2002/C 247/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Lena Ström, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Αυγούστου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/21/EK της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2000, σχετικά με τον κατάλογο των κοινοτικών πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 πέμπτη περίπτωση της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υποχρέωση των κρατών μελών που απορρέει από το άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, περιλαμβάνει την υποχρέωση της τηρήσεως των προθεσμιών που προβλέπουν οι οδηγίες. Η προθεσμία για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την 1η Απριλίου 2001 χωρίς η Γαλλία να έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 103, της 28.4.2000, σ. 70.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 29 Αυγούστου 2002

(Υπόθεση C-308/02)

(2002/C 247/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Lena Ström, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 29 Αυγούστου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2000/21/EK της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2000, σχετικά με τον κατάλογο των κοινοτικών πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 πέμπτη περίπτωση της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, μη ενημερώνοντας την Επιτροπή σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται είναι ανάλογα με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση C-307/02.

(¹) ΕΕ L 103 της 28.4.2000, σ. 70.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου, που ασκήθηκε στις 2 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-310/02)

(2002/C 247/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Lena Ström και Xavier Lewis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 2 Σεπτεμβρίου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά το Γιβραλτάρ, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/98/ΕΚ (¹) της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 1998, για την προσαρμογή, για εικοστή πέμπτη φορά, στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με εκείνα που προβλήθηκαν στην υπόθεση C-305/02 (²). Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξαίρεση των τελωνειακών διατάξεων και των διατάξεων περί εμπορικής πολιτικής που διαλαμβάνεται στην πράξη περί προσχωρήσεως όσον αφορά το Γιβραλτάρ δεν αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚ και της βάσει του άρθρου αυτού θεσπισθείσας παράγωγης νομοθεσίας.

(¹) ΕΕ L 355 της 30.12.1998, σ. 1.

(²) Βλ. σ. 9 του παρόντος τεύχους της Επίσημης Εφημερίδας.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-311/02)

(2002/C 247/19)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εκπροσωπούμενη από τον F. Franca και το M. Κωνσταντινίδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 4 Σεπτεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία:

- παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ γιατί παρέλειψε να θεσπίσει και επικουρικός να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, μέσα στην προθεσμία που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί πλήρως προς την οδηγία 98/27/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998 (¹), περί των αγωγών παραλείψεως στον τομέα της προστασίας των συμφερόντων των καταναλωτών·
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στη δικαστική δαπάνη.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- παράβαση των άρθρων 249, τρίτο εδάφιο, και 10, πρώτο εδάφιο της Συνθήκης·
- παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/27/ΕΚ.

(¹) ΕΕ L 166 της 11.6.1998.